

Ålder: 37.
Bor: i Stockholm, uppväxt i Gävle.
Familj: Flickvän, mamma, pappa och en syster.
Yrke: Bibliotekarie och författare som tillsammans med Håkan Axlander-Sundquist skrivit Kråkflickan och Hungerelden.
Övrigt: Var producent i kompisen Håkans elektropunkband "Iloveyoubaby!". Har sett Bate Borisov spela fotboll i minus 23 grader på Olympiastadion i Minsk, Vitryssland.
Intressen: Litteratur, film, musik och fotboll. Ser ofta Bajen på Söderstadion.

Jerker Eriksson är ena halvan av en ny svensk "deckarförfattarduo" som debuterade 2010. Han är hörselskadad sedan barndomen, men han använde inte hörapparater förrän han började plugga på universitetet.

– Om jag hade vetat att hörapparaterna nästan skulle ta bort min tinnitus hade jag börjat använda dem tidigare, säger han.

TEXT: STEFAN ANDERSSON FOTO: PETER KNUTSON

Svek, mord och terapi

Jerker har bytt punkmusik mot psykologiska thrillers

JERKER ERIKSSON HAR tillsammans med Håkan Axlander-Sundquist skrivit en romansvit med namnet "Victoria Bergmans svaghet". De två första delarna, "Kråkflickan" och "Hungerelden", har kommit ut och den sista delen, "Pythians anvisningar", kommer våren 2012. Böckerna har huvudsakligen fått bra kritik och översatts till flera språk och författarna har bland annat jämförts med Stieg Larsson och Lars Kepler.

Handlingen skildras omväxlande i nutid och dåtid, ofta i ganska korta kapitel.

♦♦♦

Dåtid. Jerker Eriksson föddes i Gävle och hörselskadan upptäcktes i samband med fyraårskontrollen.

– Jag tror att hörselskadan uppstod i samband med födseln. Förlossningen var "ganska brutal" har jag hört och läkarna trodde att jag kunde ha fått en cp-skada, säger Jerker.

I sex-, sjuårsåldern fick han hörapparater.

– Men jag vägrade att använda dem. Jag var aktiv och simmade och spelade fotboll och tyckte att de var obekväma.

♦♦♦

Nutid. Auris träffar Jerker Eriksson på ett kafé på Södermalm. Han bor i Stockholm och arbetar som verksamhetsledare på ett bibliotek i Sigtuna.

– Jag har tjänstledigt en dag i veckan och tar ibland ledigt ett par veckor för att skriva. På sikt är målet att försörja sig helt på skrivandet och det börjar kännas att jag skulle behöva vara ledig lite mer, men än så länge räcker inte inkomsterna från försäljningen till att skriva på heltid.

Båda böckerna har sålt bra och har legat på Svensk bokhandels tio i topp-lista.

– Visserligen på plats nio och tio, men ändå...

♦♦♦

Dåtid. Jerker och Håkan träffades flera gånger på olika fester i Gävle genom gemensamma bekanta. Efter att båda flyttat till Stockholm i mitten av 1990-talet lärde de känna varandra bättre och Jerker blev så småningom tillfrågad om att han ville bli producent för Håkans band, elektropunkbandet "Iloveyoubaby!", där även en annan av Jerkers bästa kompisar spelade gitarr.

– Dom bestämde sig för att det var en bra idé att skaffa en halvdöv producent. Det fungerade ganska bra faktiskt. Jag hör i princip ingenting av diskanttonerna utan hörapparat, men i basen hör jag nästan normalt. De som lyssnar på min stereo upptäcker att inställningarna är väldigt konstiga.

Något stort producentarvode var det dock inte frågan om,

forts. —————

”Min tinnitus gjorde att jag kunde ligga och vrida mig hela nätterna.”

snarare tvärt om eftersom han var med och bekostade utgivningen av skivorna och någon vinst blev det inte.

◆◆◆

Nutid. Kråkflickan är översatt till franska, holländska, italienska, norska och danska (även andra delen har precis kommit ut på danska). Dessutom har filmrättigheterna sålts till det danska filmbolaget Misofilm som planerar tre filmer.

På italienska är titeln ”La stanza del male” – det onda rummet.

– Man kan säga att handlingen utspelas i det onda rummet. Böckerna handlar om svek och vad sveket gör med människor.

Tyngdpunkten i böckerna ligger på psykologi, huvudpersonernas tankar, känslor och traumatiska upplevelser – inte på polisarbetet. ”Den gamle kannibalen Hannibal Lecter är lika psykologiskt intressant som en kanariefågel jämfört med Victoria Bergman”, skrev Arbetarbladet i sin recension av Hungerelden.

En varning till känsliga personer kan vara på sin plats eftersom böckerna innehåller skildringar av brutala mord och övergrepp samt tar upp ämnen som incest och pedofili.

– Nyckelfrågorna för oss är: Vad skapar en förövare? Vid vilken tidpunkt blir offret en förövare? När kan man inte längre skylla på sina svåra erfarenheter?

Bokomslaget till Kråkflickan är hämtat från en känd Carl Larsson-målning, men den nakna flickan har försetts med en sorts ”dödsmask” i stället för ansikte.

– Vi ville illustrera den förljugna idyllen. Vi tycker båda ganska illa om Carl Larssons bilder av det perfekta hemmet och den perfekta familjen. Vad döljer sig bakom ytan? Bakom de målade leendena?

◆◆◆

Dåtid. Det var inte förrän i slutet på 1990-talet som Jerker skaffade hörapparater.

– Det var när jag började läsa litteraturvetenskap på universitetet. Jag kände att jag hörde för dåligt för att kunna hänga med, både på föreläsningarna och socialt.

– En sak som är bra sedan jag fick apparaterna är att jag nästan kunnat ignorera min tinnitus. Om jag hade vetat det skulle jag ha börjat använda hörapparater mycket tidigare, säger han.

Jerker berättar om att han ända sedan han var åtta, nio år ibland hade svårt att sova på grund av sin tinnitus.

– Jag kunde ligga och vrida mig hela nätterna.

◆◆◆

Nutid. Jerker tycker inte det är något problem med att vara två som skriver, tvärt om.

– Det finns fantastiska fördelar om man fungerar ihop. Man har en diskussionspartner och kan få omedelbar kritik. Efter ett tag blir man så van vid att bli kritiserad att man struntar i prestige.

– En annan fördel är att det blir lättare att producera text. Hittills har det i alla fall aldrig hänt att vi har haft skrivkramp samtidigt.

Jerker och Håkan hade från början väldigt olika stil och har utarbetat en metod att jämka ihop sina texter.

– Generellt kan man säga att jag skriver långa meningar och Håkan korta. Han skriver lite om mycket och jag mycket om litet, sedan gäller det att hitta en ”mötesplats”. Något förenklat kan man säga att vi skriver vartannat kapitel. Sedan byter vi fram och tillbaka och till slut har vi bytt så många gånger att vi knappt vet vem som har skrivit vad.

Att det skulle vara två kvinnliga huvudpersoner var något som kom naturligt, berättar Jerker.

– Från början var polisen en man, men vi provade att byta till en kvinna och tyckte att det fungerade lika bra.

◆◆◆

Dåtid. I mitten av 2000-talet var Jerker och Håkan på turné med ”iloveyoubaby!” som spelade en hel del i Polen, Ukraina och Vitryssland.

– Vi spelade på allt från lunchrestauranger till diskon. En gång i Kharkov i Ukraina hade vi fem personer i publiken. En annan gång hade arrangören inga pengar, det slutade med att arvudet blev en flaska vodka och två saltgurkor.

Under de långa tågresorna mellan spelningarna satt Jerker och Håkan och spånade och berättade historier för varandra och så småningom föddes idén om att skriva en bok tillsammans.

– En dag kom Håkan och hade skrivit 40 sidor som han gav till mig. Jag skrev 40 sidor till. Så höll vi på ett tag tills vi insåg att vi hade skrivit två olika böcker.

Så småningom fick de mer struktur i sitt skrivande och det lossnade på allvar när de åkte till Frankrike och satt bredvid varandra i några veckor och skrev.

– Håkan spelade musik på högsta volym och jag stängde av mina hörapparater. Jag behöver ha tyst när jag skriver.

Trilogin var från början en lång roman med en väldigt komplicerad intrig.

FAKTA

Kråkflickan

Psykoterapeuten Sofia Zetterlund utreder två klienter: Samuel Bai, barnsoldat från Sierra Leone och Victoria Bergman, en kvinna mitt i livet, bärande på ett oläkt sår från barndomen. Två människor med samma problematik: de visar båda tecken på multipla personligheter.

Samtidigt får kriminalkommissarie Jeanette Kihlberg ett nytt fall. En ung pojke hittas död och kroppen är svårt sargad. Han är av utländsk härkomst och ärendet får låg prioritet då pojken saknar historia. Saknad av ingen?

När de två kvinnliga utredarna dras allt mer till varandra hotar svekets krafter även äppelträdsidyllen i Gamla Enskede. ●

– Men det skulle inte fungera att ge ut en tegelstensroman på över 1 200 sidor av två debutanter.

I stället delade de upp materialet. Håkan och Jerker kontaktade olika förlag, men hade inte fått napp när de sommaren 2008 av en slump stötte ihop med bokförläggaren Sigge Sigfridsson från Ordupplaget och visade honom utkastet till Kråkflickan.

– Han sa: Jag tar tre böcker om de andra är lika bra som den här.

– Utkastet skrev vi på fyra månader, men efterarbetet tog nästan ett år. Vi tyckte nog att vi var duktigare än vad vi var, säger Jerker.

◆◆◆

Nutid. Äsö Konditori. I dag tycker Jerker att hörapparaterna är nästan outhärliga.

– Utan hörapparaterna är det tveksamt om jag hör telefonen ringa och jag har väldigt svårt att höra kvinnors och barns röster. Däremot hör jag min egen röst väldigt starkt, vilket gör att jag pratar ganska tyst och många brukar klaga på det.

Framgångarna med böckerna har gjort att Jerker ibland måste ge sig ut och prata i sammanhang där det är mycket folk, till exempel den svenska och den danska bokmässan.

– Jag har gjort en del såna framträdanden och hittills har det gått bra. Vi var på en konferens för inköpschefer i Danmark där det var 200 personer. Man får försöka ha ögonkontakt med publiken, men ibland blir det förstas svårt att höra vad som sägs.

– Det bästa är att ge fan i vad folk tycker. Det är inte särskilt viktigt om någon tycker att man är korkad. ●

Extra korsord! Fem exemplar av Kråkflickan lottas ut som vinst i korsordet på sidan 39.